

DUŠAN NOVAK — novi predsednik šišenskega IS

DUŠAN NOVAK, čeprav je po letih še dokaj mlad, rojen leta 1949 v Celju, si je nabral že veliko delovnih izkušenj, zlasti na področju gospodarstva, kjer se je v različnih delovnih organizacijah kot dipl. ekonomist kalil v podjetnega moža, ki dobro ve kaj hoče in koliko zmora. V najinem razgovoru ni skrival zadovoljstva, da so mu delegati že na skupni seji OK SZDL in OS ZSS 20. junija, med petimi kandidati, zaupali mandatarja za sestavo nove občinske vlade, katero so na skupščini le še formalno potrdili.

Zaveda se, da biti predsednik IS ni nič kaj hvaležna dolžnost, prav nasprotno, je zelo zahtevna in odgovorna. Zgodil se je občan, kot v zadnjem času radi rečemo, ki se je naveličal čakanja, zahteva brezpogojno udeležanje začetnih programov. Dušan Novak se seveda kot občan Šiške dobro zaveda kje prebivalce, te velike in industrijsko močne občine, čevelj žuli, zato tudi v programu izhaja iz njihovih zahtev in potreb, po komunalno in stanovanjsko bolj urejeni občini, ohranjanju

kmetijskih površin, čistim in zdravim okolju in še bi lahko naštevali.

Ko sva se dotaknila področja družbenih dejavnosti je zaskrbljeno povsíl glavo, kajti to je problem, ki presega občinske meje. Seveda pa to ne pomeni, da smo v nemoči dvignili roke. Nujno je treba zagotoviti socialno varnost delavcev na tem področju in jih po dohodku izenačiti z delavci v drugih dejavnostih. In ker sva že pri mejah, treba je vztrajati pri razmejitvi pristojnosti in odgovornosti med občino, mestom in republiko, s čimer bo omogočen povečan nadzor nad vso porabo preko raznovrstnih skladov. Ustvariti si moramo takšne pogoje za življenje, da bodo le ti zagotavljali polno podboro celoti ukrepov in pogojem za izhod iz krize, tržnemu gospodarstvu in približevanju Evropi.

Dušan Novak bi se rad pogovarjal še o drobnem gospodarstvu in obrti za katera meni, da sta življenjskega pomena za nadaljnji razvoj in zaposlovanje, pa o družbeni nadstavitvi, katero je treba zmanjšati pa, a bodi dovolj, kajti z družino se je odpravil na kratek oddih in je moral postoriti še to in ono.

Da si nabere novih moči, bi rekli. Le te bo še kako potreboval, saj številni že zdaj menijo, da bo v tako kratkem času začetan program težko uresničiti. Po besedah Dušana Novaka delo resda ne bo lahko, a od začrtanega programa ne bo odstopil. In verjeti mu gre, saj je tudi sestava članov IS tako naravnana, da nas vendarle navdaja z rahlim optimizmom.

Na skupnem zasedanju vseh treh zborov skupščine občine Ljubljana-Šiška 11. julija so delegati soglasno izvolili Dušana Novaka za predsednika IS in 11 njegovih članov. Skupaj torej 12 in ne več 16 kot doslej. Za podpredsednike so imenovani Franc Kosi, rojen leta 1944, dipl. ekonomist, ki bo začasno opravljal tudi dolžnost predsednika Komiteja za družbene dejavnosti, Jože Predkaka, rojen leta 1933, prometni tehnik, sekretar Sekretariata za občo upravo in Saša Sedmak, rojen leta 1947, diplomiran ekonomist, predsednik Komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo. Člani pa so še: Igor Pogačar, rojen leta 1963, gimnazijski maturant, prevzel je področje drobnega gospodarstva, obrti in turizma, Peter Ogorelec, rojen leta 1942, dipl. ing. art., predsednik Komiteja za urejanje prostora, Anica Kuhar, rojena leta 1943, dipl. pravica, direktor Uprave za družbene prihodke, Ivan Jaklin rojen leta 1946, profesor andragogike, sekretar Sekretariata za ljudsko obrambo, Nada Perič-Vlaj, rojena leta 1953, dipl. pravica, prevzela je področje krajevni skupnosti, Franc Mihovec, rojen leta 1947, dipl. ing. agronomije, prevzel je področje kmetijstva in Edvin Ribič, rojen leta 1939, strojni tehnik, ki opravlja obrtno dejavnost, prevzel je področje obrti.

OPOMBA

Občinska vlada bo naloge izvrševala le devet mesecev, kajti spomladi so predvidene vsesplošne volitve, na katerih se bomo izrekli o novi ali potrjevali staro vlado.

V. V.

EKOLOŠKA STRAŽA

Color kmalu ne bo več onesnaževalec

Delovna organizacija COLOR je ena izmed tistih medvoških DO, ki je zaradi svoje proizvodnje oziroma uporabe nevarnih snovi velik onesnaževalec okolja, zato sta zaskrbljenost in strah ljudi velika in upravičena. Gotovo pa so krani premalo seznanjeni oziroma ne vedo, da si v COLORJU še kako prizadevajo za čisto in ekološko neoporečno proizvodnjo.

Več o tem, nam je povedal Miroslav LAZAR — vodja sektorja za investicije, vzdrževanje in energetiko.

Njihova tovarna je stara stodvajset let in prav gotovo njena proizvodnja danes ne ustreza več sedanjim zahtevam in spoznanjem o varovanju okolja. Nekoč je veljalo, bolj ko se iz dimnika kadi, večja je njena veljava, kar je danes obratno. Zdad poskušajo pri njih sanirati tiste segmente proizvodnje za stare tehnologije, za katere ni bilo nikdar na razpolago sredstev. Resnici na ljubo povedano, jih tudi sedaj ni, saj so vedno vso amortizacijo vlagali samo v povečevanje kapacitet proizvodnje, je dejal naš sogovornik preden je nadaljeval.

Glavna problema ekološke sanacije medvoškega COLOR-ja sta neurejena kanalizacija in neustrezni skladišni prostori reproduktivskega materiala za proizvodnjo. Večina tega je lociranega na medvoškem območju, oziroma Preski, kjer je predvidena industrijska zona. Ker je to območje hkrati tudi v zaščitni coni I. kategorije, je treba za vsak investicijski poseg v prostor cela vrsta dovoljenj in soglasij. Za njihov investicijski poseg je bila potrebna izdelava temeljnega strokovne podlage. Predvidena vrednost investicij bo znašala 18,6 milijarde dinarjev. V ta namen so namenili lastna sredstva amortizacije ter najeli kredite pri banki, vodni skupnosti in zavarovalnici. S programom ekološke sanacije bodo zavarovali reko Soro pred odpadkami na ta način, da bodo poleg sedanje kanalizacije zgradili še dve. S tem bodo ločili fekalne in sanitarne vode v eno kanalizacijo, v drugo meteorne vode in v tretjo odplake iz proizvodnje, ki najbolj onesnažujejo njo, ki jo ta zmora naprej dočistiti pred izpustom v reko. S tem bo zavarovana

podtalnica pitne vode, lovljena toplila v čistilni napravi pa bodo lahko ponovno vrnjena v proizvodnjo. COLOR je tudi velik porabnik pitne vode, ki jo uporabljal za hlajenje strojev. Da bodo zmanjšali porabo te vode, bodo zgradili poseben bazen in s tem zapri sistem hladilnega kroga, ki bo omogočal hkrati tudi izkoriščanje parne toplote.

Naš sogovornik Miroslav Lazar ni mogel, ne da bi izrek kritičnih besed na rovaš dolgotrajnih in birokratskih postopkov pri uradih, ustanovah in pristojnih institucijah, ki izdajajo ustrezna soglasja in dovoljenja. Dnevna politika ima polna usta podpore reševanja ekoloških problemov, pravi, v praksi pa ne stori nič, da bi odpravila birokratsko obnašanje tistih, od katerih so odvisni investitorji pri izvajanju programov ekološke sanacije. V praksi, čeprav ni lahko priti do denarnih sredstev, je skoraj lažje in mogoče prej priti kot do soglasij. Poglavlje zase je tudi utemeljevanje upravičenosti tovrstnih investicij, ki naj bi bile tudi ekonomsko uspešne, kar pa ni vedno izvedljivo, zlasti kadar gre za ekološko sanacijo starih objektov grajenih v časih, ko takšnih zahtev o varovanju okolja ni bilo.

Zdad so, pravi, gradbeno dovoljenje končno dobili in računajo, da bo investicija dokončana že do konca leta. Tokrat se je pohvalno izrazil o fleksibilnosti Komiteta za urejanje prostora na občini Ljubljana-Šiška, ki si je zelo prizadeval v njihovi zadevi.

Kaj naj rečemo za zaključek? Konec dober — vse dobro! Morda le to, da bi vsaj na tem področju, ko gre za varovanje človekovega okolja, za zdravje življenja našega in bodočih pokolenj, birokracija ostala brez prisvojenosti moči.

Soro. Prav zanje bodo zgradili lastno napravo za čiščenje toplil, tj. tankoslojni uparjalnik, ki bo po loeni kanalizaciji odvajal odplake do kolektorja v Vižmarju-Brod do tiste stopnje očišče-

IZJEMNI USPEHI NAŠIH KAJAKAŠEV IN KANUISTOV

Zlato Čizmanu, bron Vidmarju!

S predajo zastave ICF (mednarodne kajakaške zveze) organizatorjem naslednjega svetovnega prvenstva v kajaku in kanuju na divjih vodah, se je v Frostburgu v ameriški zvezni državi Maryland končalo letošnje svetovno prvenstvo. Bilo je daleč najuspešnejše za naše tekmovalce — mlade kajakaše in kanuiste iz kajakaških klubov Ljubljane, Rašice, Soških elektrarn in zagrebške Slavije, saj so z znanjem in pogumom priveslali kar tri zlate in tri bronaste medalje. Uspeh, ki je sad dolgoletnih prizadevanj in odrekanih samih tekmovalcev kot tudi njihovih trenerjev in kajakaških delavcev, bo v prihodnje težko ponoviti. A vendarle, motivacija je tu tudi s tem, da bomo naslednje svetovno prvenstvo gostili prav v Sloveniji in sicer bodo tekme spusta čez dve leti na Soči, slaloma pa na znanih taecskih brzicah v naši občini — torej v Ljubljani.

Naslov svetovnega prvaka v spustu v kajaku dvojezdu sta dosegla Srečko Matile in Andrej Grobiša, v kajaku enosedu pa Andrej Jelenc. Slednji pa je v „navetih“ z Masletom in Joškom Kanclemjerem osvojil tudi bronasto medaljo v moštevni vožnji s kanujem. Dobro so se uvrstili tudi ostali naši spustaši Lilek in Oblokaj... Slalomsko tekma, ki je bila tako kot vsi slalomi dramatična, je bron prinesla v kajaku Jerneju Abramiču, v skupni ekipni vožnji pa zlato medaljo Albinu Čizmanu, Jerneju Abramiču in Marjanu Štruklju. Bronasto kolajno v moštevni vožnji pa so si priveslali v kanuju Borut Javornik, Jože Vidmar in Boštjan Žitnik. Zelo dobro sta vozila slalom tudi Janez Skok in Nenad Martinis.

Zlata medalja Albin Čizman in bronasta medalja Jožeta Vidmarja sta in ostajata zasluga in ponos ne samo njiju dveh — dveh odličnih in skromnih športnikov, temveč tudi ponos matičnega kluba KKK Rašica, njunih trenerjev in privrženecv tega lepega športa. Iskreni jim čestitamo. Čestitke pa gredo tudi njenemu klubskemu tovarišu Janezu Skoku, ki je z dobro uvrstit-

vo potrdil, da po operaciji pred mesecem in pol zopet prihaja v formo.

In kot smo uvodoma zapisali, izjemni uspehi naših fantov na divjih vodah reke Savoge v ameriškem apalaškem pogorju, obvezuje vse kajakaške delavce pa tudi organizatorje naslednjega svetovnega prvenstva, da le-to uspe tako po športni kot tudi po organizacijski plati. Dela torej ne bo manjkalo, to pa pomeni, da tako slovenska kajakaška zveza kot tudi kajakaški klubi pričakujejo več spodbud (tudi materialnih) širše družbene skupnosti za sam razvoj tekmovalnega športa. Omenimo naj ponovno, da bo na naslednji olimpijadi leta 1992 v Barceloni tudi ta športna zvrst uvrščena kot olimpijska disciplina. A zdi se, da se tega v športnih krogih naše domovine še vse premalo zavedamo, saj bi se sicer v kajakaških vrstah ne srečevali s perečim vprašanjem finančiranja udeležbe na takšnih tekmovalskih kot je pravkar končano svetovno prvenstvo ter svetovni pokal.

Predstavniki organizacijskega komiteja SP 91 smo lahko v Frostburgu marsikaj videli in spoznali zahtevno organizacijsko delo. Ameriški kolegi so na pripravah delali intenzivno dobri dve leti, izjemno pomoč so jim nudili država Maryland (z dotacijo milijon dolarjev) ter številni sponzorji, ki so preko marketinške mreže prispevali dva milijona dolarjev, pa tudi vojska z izgradnjo dveh mostov in nekaterimi posegi na sami progji. Izkušnji — dobrih in manj uspešnih — smo nabrali precej. Proučili jih bomo in vgradili v svoje priprave, v spodbudo pa nam ostajajo tudi besede prof. Sergija Orsija — predsednika mednarodne kajakaške zveze, ki nam je izrazil vse zaupanje in polno podporo ob organizaciji SP 91 na Soči in v Taenu. Zanimanja zanj je že sedaj precej, kar je potrdila tudi udeležba in pogovori na jugoslovanskem dnevu, ki smo ga organizirali v Frostburgu, pa tudi odlično sprejeta propagandna gradiva, po katerih je bilo nemalo povpraševanja.

J. Domitrovič

19. IN 20. AVUGUSTA V TACNU

Finale svetovnega pokala v slalomu

Ljubiteljem kajakaškega športa se obeta v avgustu še ena zveneča prireditve. Na finalnih tekmah svetovnega pokala v slalomu se bo bil zagrizen boj za najboljšo letošnje uvrstitve. Svoje znanje in pogum bodo pomerili tudi mnogi najboljši svetovni kajakaši in kanuisti — dobitniki kolajni na svetovnem prvenstvu. Zatorej 19. in 20. avgusta pridite na obrežje Save!

Rdeči križ pomaga drugim, sebi pa ne more več

V teh zelo zaostrenih pogojih gospodarjenja, ko življenjski standard pada in je vse več socialnih problemov, je RK prav gotovo tista humana organizacija, ki lahko veliko pomaga.

Pomaga drugim, sebi pa ne more več. Rdeči križ se je znašel v težkem finančnem položaju, zaradi česa je vprašljiv tudi njen nadaljnji obstoj.

V iskanju rešitev smo se zato odločili, da tudi širšo javnost seznanimo z njeno organiziranostjo in finančnim položajem.

V Ljubljani deluje pet Občinskih organizacij Rdečega križa in Mestna organizacija RK, ki je bila ustanovljena leta 1986, ker se je pokazala potreba po združevanju nekaterih dejavnosti na ravni mesta Ljubljane. Naloge, ki jih je potrebno reševati enotno, so bile istočasno osnova za program dela Mestne organizacije RK Ljubljana. Tako so v pristojnosti mesta službe:

- analiza na področju prostovoljnega krvođajalstva;
- vzgoja v prvi pomoči za voznike motornih vozil;
- izterjevanje sredstev po Zakonu SRS o položaju in pooblastilnih RKS za mesto Ljubljana;
- vodenje skladišča rabljenih oblačil;
- izvajanje osnovnega in dopolnilnega pouka prve pomoči za enote in štabe civilne zaštite v mestu Ljubljana;
- vodenje skladišča odreda za prvo in osnovno medicinsko pomoč za primer naravnih in drugih nesreč itd.

Aktivistične naloge so ostale v domeni Občinske organizacije RK in glede na tako delitev dela opravlja organizacija RKS Ljubljana-Šiška sledeče naloge:

- zbiranje prostovoljnih krvođajalcev po delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. V letu 1988 — 3213 odvzemov;
- socialna dejavnost — tradicionalno zbiranje rabljenih oblačil za socialno ogrožene občane;
- sosedska pomoč — pomoč aktivistov in mladih članov RK starim in osamelim, pomoč aktivistov preko organiziranih postaj Rdečega križa v krajevnih skupnostih;
- zbiranje prostovoljnih prispevkov v slučaju elementarnih nesreč;
- ustanavljanje postaj Rdečega križa;
- aktivnosti s področja preventivnega zdravstvenega varstva, izobraževanje občanov v krajevnih skupnostih, šolah in organizacijah združenega dela;

S tako delitvijo dela, službe v domeni mesta, aktivizem v domeni občine ima Občinska organizacija RKS Ljubljana-Šiška specifičen položaj, ki se razlikuje od položaja ostalih Občinskih organizacij RK.

S sprejetimi ustavnimi spremembami v letu 1974, ko so se oblikovale Samoupravne interesne skupnosti, se je Rdeči križ občine Ljubljana-Šiška, vključil s svojimi programi v programe SIS, kot izvajalec pri skupnem izvajanju politike in reševanju problemov na področju socialnega in zdravstvenega varstva. To mesto mu opredeljuje tudi sprejeti „Zakon o zdravstvenem varstvu“ iz leta 1980. Prav tako smo se vključili s svojimi programi tudi v programe SIS za socialno skrbstvo, vzgojo in izobraževanje. Te Samoupravne interesne skupnosti pa so organizaciji Rdečega križa razporedile med tako imenovane „mejne dejavnosti“ in temu primerno odmerile tudi finančna sredstva, ki so zelo skopa, z izgovorom, da nimajo potrebnih sredstev niti za svojo osnovno dejavnost (Samoupravna zdravstvena skupnost). Viri sredstev, ki jih prejema organizacija na občinskem nivoju so neznatna in ne nudijo več možnosti za delovanje organizacije in njen obstoj. Članarino večina krajevnih organizacij ne odvaža, saj se tudi v bazi soočajo aktivisti s slično finančno problematiko. Sredstva za krvođajalstvo so strogo namenska in ne zadostujejo za kritje stroškov propagande, značk, plakatov in odličij.

Samoupravni sporazum o sofinanciranju programov OZD, družbenih organizacij in društev s področja družbenih dejavnosti, ki je bil sprejet na 9. seji skupščine Občinske zdravstvene skupnosti Lj.-Šiška, z dne 23. 12. 1988, je le nekaj skrupen dogovor in ni zaživel. V samem obrazložitem tekstu piše, da predloženi SAS ne ureja ničesar. Torej ugotavljamo tudi na tem področju vir sredstev za Rdeči križ, ki je le na papirju.

Samoupravni sporazum o medsebojnem sodelovanju in razmejitvi nalog na področju zdravstvene vzgoje 6. člen se ne spoštuje. Iz tega naslova Samoupravna zdravstvena skupnost dolguje Občinski organizaciji RK za leto 1986, 1987, 1988 vključno z junijem 1989 din 44.050.470.

Prispevek od športnih, zabavnih prireditev in kinostopnic se v skladu s Samoupravnim sporazumom deli po obračunu provizije SDK in 15 % odvojenih sredstev Skupščini RKS na 6 enakih delov med OO RK in MO RKS Ljubljana. Zakon o položaju in pooblastilnih RKS, ki opredeljuje finančne vire za delo RK, je pomanjkljiv in terja dopolnitev Zakona s točno navedbo vseh zavezanecv plačevanja prispevka. Zakon ne predvideva načina izterjave, kar se nanaša na prireditelje, ki nimajo sedeža na področju mesta Ljubljane.

Edino javno pooblastilo, ki ga ima RK v skladu z mednarodnimi obveznostmi je proizvedovalna dejavnost. Čeprav smo na to večkrat opozorili Izvršni svet občine Ljubljana-Šiška, saj je za to dejavnost potrebno zagotoviti sredstva iz proračuna in zagotoviti ustrezne prostorske, materialne in kadrovske pogoje, ta sredstva niso bila nikoli dodeljena. (Proizvedovalna služba 7. člen Zakona o položaju in pooblastilnih RKS) Služba za proizvedovanje, ki je torej obvezna in z Zakonom določena dejavnost Rdečega križa, opravlja naloge v zvezi z obveščanjem o vojnih žrtvah predvidene v Ženevskih konvencijah z dne 12. 8. 1949.

Predsedstvo Občinske organizacije RKS Ljubljana-Šiška ugotavlja, da je dejavnost Rdečega križa posebnega družbenega pomena in je ne moremo v naši samoupravni socialistični družbi razvijati in ocenjevati mimo razvoja, napredka in preobrazbe družbe, saj je RK sestavni del družbenih sil, ki tvorijo prispevajo k uresničevanju programskih ciljev. Dejavnost Rdečega križa je izredno pomembna v izrednih razmerah, v vojni nevarnosti in vojni, kot tudi ob naravnih in drugih hudih nesrečah, zato se mora na vseh ravneh temu primerno organizirati in usposobiti za delovanje v takih razmerah.

Predsedstvo meni, da bo Rdeči križ s svojo vlogo v vseh izjemnih razmerah lahko opravljal le, če bo imel zagotovljena finančna sredstva. Iz proračunskih virov naj se zagotovijo sredstva dveh zaposlenih ter za pokrivanje materialnih izdatkov. Iz tega naslova naj se zagotovijo tudi sredstva za delo proizvedovalne dejavnosti.

Samoupravne interesne skupnosti naj sprejmejo realno finančno ovrednotene programe RK, jih sproti valorizirajo in redno nakazujejo predvidena sredstva na podlagi poročil o realizaciji programov, pa poračunajo akontacije.

Neurejene finančne razmere ovirajo realizacijo programov, ustvarjajo nezdravo vzdušje med aktivisti RK in krnjijo ugled organizacije Rdečega križa. Nedopustno je, da so organizaciji odvzete naloge, ki so bile desetletja v domeni Občinskih organizacij RK (tečaj prve pomoči po šolah). Takega mačehovskega obnašanja humanitarna organizacija kot je Rdeči križ zagotovo ni zaslužila.